

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **A. O.**, proti žalovanému **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 150 00 Praha 5, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2004, č. j. 41 Cad 15/2004 - 32 a ze dne 24. 1. 2005, č. j. 41 Cad 15/2004 - 50, o námitkách podjatosti vznesených ve věcech vedených u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 39/2005 a 6 Ads 38/2005 vůči soudkyni JUDr. Miladě Tomkové,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod spisovými značkami Nao 46/2006 a Nao 47/2006 **s e s p o j u j í** ke společnému projednání a nadále budou vedeny pod sp. zn. Nao 46/2006.
- II. Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodnutí věcí vedených u tohoto soudu pod sp. zn. 6 Ads 39/2005 a 6 Ads 38/2005.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 30. 9. 2004, č. j. 41 Cad 15/2004 - 32, odmítl Krajský soud v Brně žalobu, již se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 1. 2004, kterým byl žalobci od ledna 2004 upraven invalidní důchod. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 15. 10. 2004 kasační stížnost, v níž však nedoložil zastoupení advokátem. Na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2004, kterým byl vyzván k nápravě, reagoval žalobce podáním ze dne 8. 11. 2004, v němž požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů, a to ze sociálních důvodů. Usnesením ze dne 24. 1. 2005, č. j. 41 Cad 15/2004 - 50, Krajský soud v Brně žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 14. 2. 2005 opět kasační stížnost.

V obou řízeních o kasačních stížnostech vedených u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 39/2005 a 6 Ads 38/2005 bylo žalobci dne 7. 11. 2006 zasláno poučení o složení senátu, který bude tyto věci rozhodovat. V podání ze dne 20. 11. 2006 namítl žalobce v obou řízeních podjatost soudkyně JUDr. Milady Tomkové.

Věc byla poté postoupena jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti (§ 8 odst. 3 s. ř. s. *in fine*), který vyzval žalobce dne 4. 12. 2006 ke konkretizaci námitek podjatosti a k uvedení jejich důvodů.

Žalobce následně zaslal Nejvyššímu správnímu soudu dvě podání ze dne 6. 12. 2006 a 2. 1. 2007. Z těchto podání lze dovodit, že žalobce spatřuje důvod podjatosti ve skutečnosti, že JUDr. Milada Tomková rozhodovala již v jiných věcech, v nichž měl být žalobce neúspěšný. Dále žalobce spatřuje důvod podjatosti v tom, že by soudkyně mohla být v příbuzenském vztahu s paní I. T., bytem X (pravděpodobně v B.), což by dle tvrzení žalobce mohlo mít za následek protekci a „odstrkování“ žalobce. Vzhledem k nesrozumitelnosti všech podání žalobce není možné definovat jakékoliv další důvody podjatosti.

JUDr. Milada Tomková ve svých vyjádřeních ze dne 7. 12. 2006 a 19. 1. 2007 uvedla, že stěžovatele nezná a k věcem rozhodovaným Nejvyšším správním soudem, které podle rozvrhu práce projednává, nemá žádný z poměrů definovaných v § 8 odst. 1 s. ř. s. Paní I. T. nezná a vylučuje jakýkoliv příbuzenský poměr k této osobě, pokud jde o její příbuzné v řadě přímé a pobočné.

Nejvyšší správní soud postupem podle ustanovení § 39 odst. 1 s. ř. s. spojil věci sp. zn. Nao 46/2006 a Nao 47/2006 ke společnému projednání, neboť tyto věci vzešly z usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby a na něj navazujícího usnesení téhož soudu o zamítnutí žádosti žalobce o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, jak je uvedeno výše.

Nejvyšší správní soud dále neshledal důvod pro vyloučení soudkyně JUDr. Milady Tomkové z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů:

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán. Žalobce sice uvádí, že JUDr. Milada Tomková by mohla být v příbuzenském vztahu s paní I. T., bytem X, avšak, jak již Nejvyšší správní soud dříve uvedl (viz usnesení ze dne 9. 11. 2004, č. j. Nao 43/2004 - 319, www.nssoud.cz), dovozuje-li účastník řízení podjatost soudce z jeho poměru k blíže určeným fyzickým osobám, aniž by však uvedl, v čem tento poměr spočívá a jakým způsobem souvisí s projednávanou věcí a soudcem, který se na projednávání podílí, vznesená námitka podjatosti není důvodná. Žalobce sice uvádí, že jde o poměr příbuzenský, nicméně v žádném ze svých podání dále nespecifikuje, jakým způsobem takovýto poměr souvisí s projednávanou věcí, resp. jaká je příčina podjatosti. Navíc, jak je uvedeno výše, JUDr. Milada Tomková ve svém vyjádření ze dne 19. 1. 2007 uvedla, že takovou osobu vůbec nezná a jakýkoliv příbuzenský poměr k ní vylučuje. JUDr. Milada Tomková se rovněž nepodílela na projednávání nebo rozhodování předmětných věcí u příslušného správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení a žalobce toto ani ve svých podáních nenamítá.

Ani rozhodování soudce v jiných – souvisejících či nesouvisejících – věcech nemůže vést k vyloučení soudce, byť by v těchto věcech byl žalobce neúspěšný (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *in fine*): právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

Nejvyšší správní soud proto o námitkách podjatosti rozhodl tak, jak je ve výrocích uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu